

Haldið fast við dómarakanning:

Føroyingar fara at tapa eina vanliga rættarsak

-Eg trúgvi ikki, at royndu fólkin í Den Danske Bank hava gjørt nakað ólógligt. Tí trúgvi eg heldur ikki, at føroyingar fara at vinna eina rættarsak. Bert ein dómarakanning kann lýsa alt málið sigur fyrrv. danski landsrættarsakførarin, Flemming Wiinblad. Hann heldur eisini, at danska stjórnin í hesum førinum tað snýr seg um ríkisfelagsskapin eigur at víkja frá princippinum um ikki at loyva dómarakanningum.

Flemming Wiinblad undrast annars stórliga á, hví leikluturin hjá Fíggjareftirlitinum hevur verið so lítið frammi í fjølmiðlunum. -Hevur Fíggjareftirlitið gjørt nakað skeið, so er bankamálið ábyrgdin hjá stjórnini.

Nógvir danir hava sagt sína hjartans meining um bankamálið í donsku fjølmiðlunum í seinastuni. Ein teirra er Flemming Wiinblad, fyrrverandi landsrættarsakførari og Føroyavinur.

Hann hevði nú um dagarnar stóra grein í Berlingske Tidende, sum hann talaði "Vit kenna tykkum føroyingar frændur".

Men hvør er hesin maðurin, hvat meinar hann í

veruleikanum um bankamálið og hvørja støðu hevur hann til ríkisfelagsskapin?

Tíðindablaðið Sosialurin hevur tosað við Flemming Wiinblad, sum í dag er 70 ára gamal.

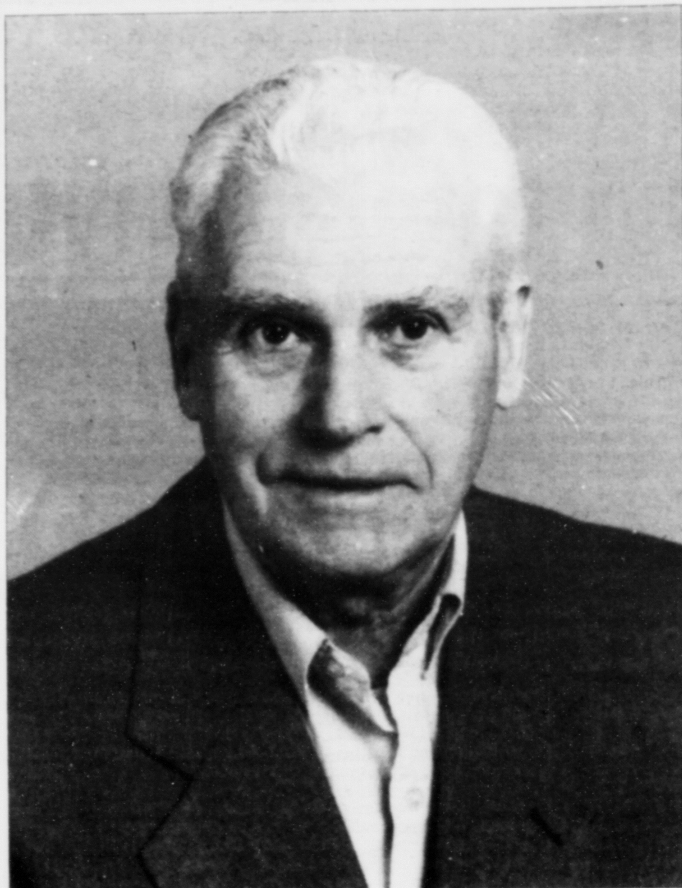
Sjálvur hevur hann búið í Føroyum í umleið 8 ár. Tað var í árunum 1925 til 35, tá faðir, N. F. Rasmussen var lækni á Tvøroyri.

Flemming var 10 ára gamal, tá hann flutti til

Danmarkar.

Síðani gingu heili 30 ár til hann aftur setti fótin á føroyska jørð. Tað var tá hann arbeiðdi í verjumálaráðnum og hevði við byggingina í Mjorkadali at gera.

Flemming Wiinblad tók útbúgving sum juristur og gjørdist landsrættarsakførari í 50-unum. Hann arbeiðdi í verjumálaráðnum í umleið 15 ár. Síðani var hann stjóri á Geodetisk In-

Flemming Wiinblad, fyrrv. landsrættarsakførari: -Nyrupstjórnin fer neyvan at betala seg út trupulleikunum hon er komin í av kravinum um eina dómarakanning. Tí tá viðurkennir hon jú, at okkurt er farið skeið fram.

stitutt í meira enn 15 ár. Í hesum sambandi hevði hann eisini nógv við Føroyar at gera. Sjálvur hevur hann javnan vitjað í Føroyum hesi ár.

Heldur av føroyingum

Nógva sambandi við Føroyar hevur havt sína ávirkan á Flemming, sum sigur seg vera góðan við bæði føroyingar og Føroyar. Ikki minst metir hann føroyska mentan høgt, og har eru bókmentirnar hjá William Heinesen klárt nr. eitt.

Flemming sigur, at tað er løgdið, at føroyska málið skal hava fest seg so fast í minni hansara. Hann fór jú úr Føroyum sum 10 ára gamal og vitjaði ikki aftur fyrr enn 30 ár seinni.

Til mitt stóra bilsni hevði eg ikki gloymt mitt føroyska barnamál sjálvt ikki eftir so langa tíð. Tað var framvegis í bakhøvðinum og ikki minst accenturin.

Nú hann er pensioneraður brúkar hann nóga tíð til at lesa bløð og annars fylgja við í fjølmiðlunum, og hvørja ferð okkurt er frammi um Føroyar, so lurtar ella hyggur hann við serstøkum áhuga.

Og tað er eisini galdandi fyri alt bankamálið.

Má ikki sleppa at skaða ríkisfelagsskapin

Flemming Wiinblad dylur ikki fyri, at hann er sera vónsvikin av, at hetta málið skuldi koma hartil, at tað

hóttur við at skaða ríkisfelagsskapin millum Føroyar og Danmark.

-Eg haldi tað er uttan fyri allar rimuligar proportionir, tá spurningurin um eina dómarakanning ella eina serfrøðingakanning skal kunna gerast ein verulig hóttað moti nøkrum so dýrmætum sum ríkisfelagsskapinum.

Hann ber sjálvur ótta fyri, at finst ikki onkur loysn á málinum, er vandi fyri, at tað fer at forkoma ríkisfelagsskapinum.

-Eg kenni tað føroyska sinnalagið so mikið væl, at eg trúgvi ikki teir fara at slaka. Treiskni eyðkennir mangan føroying og rokni eg við, at tað fer at koma til sjóndar í hesum málinum.

Fer stjórnin ikki at broyta avgerð sína móti eini dómarakanning, so beri eg ótta fyri, at málið fer "at ligge som en gnagende torn i siden på samarbejdet mellem Danmark og Færøerne i mange mange år".

Eg trúgvi, at føroyingar vilja fara so langt við hesum málinum, at verða teir ikki viðfarnir rætt, so fara teir at taka loysing tann dag búskaparliga stöðan loyvir tí.

Sjálvur heldur Flemming Wiinblad ikki, at føroyingar fara at klára seg sum sjálvstøðug tjóð í tí verð vit liva í dag. Her hugsar hann ikki búskaparliga men politiskt og trygdarliga.

Hann heldur tað vera eina ólukkuna fyri bæði Danmark

og Føroyar, um ríkisfelagsskapurin slitnar.

Flemming Wiinblad sær eisini ein vanda í, at málið kann útvikla seg til eina mytu, har tað fer at standa eftir til allar tíðir, at danir vildu ikki geva føroyingum eina dómarakanning, tí alt toldi ikki dagsins ljós.

Bert dómarakanning fær alt fram

Flemming Wiinblad, sum við síni útbúgving sum juristur og praksis sum landsrættarsakførari kennir munin á teimum ymsu kann-ingarháttunum sigur, at verður talan um eina serfrøðingakanning, so er greitt, at partarnir tá ikki hava plikt til at siga sannleikan. Teir eru ikki tvingaðir til at leggja fram øll skjøl. Og ein kann koma út fyri, at teir vilja bert leggja skjøl fram, sum tala fyri teirra sök. Í eini dómarakanning harafturimóti úttalar tú teg undir vitni-ábyrgd og kann tí revsast, um tú ber fram rangan vitnisburð. Tað kann Grete Fenger Møller tosa við um eftir Tamlisakina.

Flemming Wiinblad sigur, at hann kennir ov lítið til smálutirnar í bankamálinum til at kunna hava eina meining um, antin nakað er fjalt ella ikki.

-Eg kann bert siga so

Tað undrar Flemming Wiinblad, at Fíggjareftirlitið hevur verið so lítið frammi í blaðumrøðuni av bankamálinum. Á myndini Eigil Mølgaard, stjóri og Peter Sylvest Larsen, varastjóri

